

A Pécsi Ítéltábla dr. Kalas Ügyvédi Iroda **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Jegesy András pártfogó ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - kártérítés és egyéb megfizetése iránt indított perében a Törvényszék 2013. október 24. napján kelt számú ítélete ellen az alperes részéről 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés és a felperes részéről 3. sorszám előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül eljárva - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja és az alperes tőkemarasztalásának összegét 157.788.- (százötvenhétezer-hétszáznyolcvannyolc) forintra, az alperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 139.464.- (százharminckilecezer-négyszázhatvannégy) forintra leszállítja, ezt meghaladóan tekinti a keresetet elutasítottnak.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt a felperesnek 64.719.- (hatvannégyezer-hétszáztizenkilenc) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az állami adóhatóság külön felhívására 39.200.- (harminckilencezer-kettőszáz) forint másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes az elsőfokú bíróság előtt előterjesztett, leszállított keresetében az alperest összesen 665.194.- forint tőke, ennek késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kötelezni. A tőkeösszegeből 370.144.- forint visszafizetésére az alperes ügyvezetői tisztsége megszűnése miatt elszámolás címén tartott igényt arra alapítottnak, hogy az alperes a társaság pénztárából felvett 782.080.-forintból ennyit nem fizetett vissza. Bár elismerte, hogy az alperes a vissza nem fizetett összeget a társaság által megvásárolt, majd az eladónak adásvételi szerződéssel visszaadott négy tehergépjárműre kötött adásvételi szerződésekkel kapcsolatos költségként felhasználta, annak megfizetésére mégis azért tartott igényt, mert állította, hogy a gépjárművek az alperes zavaros, tisztázatlan eljárása miatt nem kerültek a felperes tulajdonába. Hivatkozott arra is, hogy az alperes hibázott, amikor

adásvételi szerződéssel adta vissza az eladónak a négy gépjárművet, ha ugyanis az eredeti szerződést bontották volna fel a felek, akkor a vagyonátruházási illeték visszaigényelhető lett volna.

A fentieken túl keresetében 382.100.- forint (250.000.- Ft ügyvédi munkadíj, 72.000.-Ft cégbírói eljárási költség, 15.000.-Ft árverési közzétételi díj, 45.100.-Ft közjegyzői költség) kártérítés megfizetésére is kérte az alperest kötelezni arra alapítottnak, hogy az alperes a felperesi társaság alapításakor apport szolgáltatási kötelezettségének nem tett eleget, e jogsértő magatartása miatt szűnt meg tagsági jogviszonya és ügyvezetői tisztsége, valamint vált szükségessé a társaság székhelyének megváltoztatása, e tények miatt került sor a felperes társasági szerződésének négyszeri módosítására.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, álláspontja szerint a felvett összeggel elszámolt, a felperesnek kárt nem okozott, a változásbejegyzésekre, és az azok alapjául szolgáló társasági szerződések módosítására nem az ő magatartása miatt került sor. Viszontkeresetét terjesztett elő, melyben kérte a felperest elsődlegesen a megbízás, másodlagosan a megbízás nélküli ügyvitel szabályai alapján összesen 1.370.000.- forint megfizetésére kötelezni, melyből székhely használat címén 180.000.-Ft-ra, telefon, fax, internet, számítógép, egyéb irodaszer használati díjaként 180.000.-Ft-ra, irodaszerek költségeként 200.000.Ft-ra, saját gépjármű használata ellenértékeként 150.000.-Ft-ra, útiköltségként 60.000.-Ft-ra, megbízási díjként 600.000.-Ft-ra, kártérítés - elmaradt haszon - címén (az apportált tehergépjárművel összefüggésben) 500.000.-ft-ra tartott igényt.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte, utalt arra, hogy az alperes vállalta a a felperesi cégalapítás előkészítését, székhely biztosítását ellenérték nélkül, az ügyvezető díjáról a taggyűlés nem határozott, az ügyvezetést ingyenesen vállalta az alperes. Az egyéb költségigényt összegszerűségében és jogalapjának vitatta, az elmaradt haszonra előterjesztett igény körében a Ptk. 4. §(4) bekezdésére utalt, mely szerint saját felróható magatartására (apport rendelkezésre bocsátásának elmaradása) előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest 647.194 forint tőke, ebből 283.094 forint után 2011. szeptember 15. napjától, 364.100 forint tőke után 2011. július 1. napjától számított késedelmi kamat, valamint 200.000 forint perköltség megfizetésére, a keresetet ezt meghaladóan, míg a viszontkeresetet teljes egészében elutasította. Tényként az alábbiakat állapította meg:

A V. Kft. az alperessel és annak házastársával, aki akkor a csődeljárás alatt álló M. Kft. ügyvezetője volt 2010. december második felében új gazdasági társaság alapítását határozták el,miután a M. Kft. konszolidációját a 2010. december 3. napján tartott csődegyezségi tárgyaláson 60 napra meghosszabbított csődmoratórium ellenére sem tartották gazdaságosnak. Abban állapodtak meg, hogy az új cégben az alperes tulajdonos és ügyvezető is lesz, illetve munkaviszony keretében irodavezetői munkát is ellát, míg házastársa műszaki igazgatóként lesz a

társaság alkalmazottja. Az alperes vállalta, hogy az új gazdasági társaság részére saját lakóhelyén székhelyet biztosít, míg a telephelyet a M. Kft. korábbi székhelyén kívánták biztosítani. 2011. február 7-én írták alá a felperesi Kft. társasági szerződését, a Kft. ügyvezetője az alperes és G. lett, mindketten önálló képviseleti joggal. A Kft. 20.000.000 forint törzstőkével jött létre, ebből a szerződés aláírásakor 16.000.000 forint készpénzből álló törzsbetétet a többségi tulajdonosa V.Kft., a fennmaradó 4.000.000 forint összegű törzsbetétet az alperes nem pénzbeli betétként - aforgalmi rendszámú használt I.kosaras önjáró tehergépkocsi átruházásával vállalt rendelkezésre bocsátani. Az alperes házastársa munkaszerződést írt alá a felperesi Kft.-vel, ugyanekkor az alperesnek is - határozatlan idejű irodavezetői munkakörre - munkaszerződés-tervezetet adtak át, a foglalkoztatás helyeként a Kft. k.-i telephelyét jelölték meg. Az alperes kifogásolta a munkabér összegét, a munkaköri leírásban meghatározott feladatok sokaságát, így a szerződést nem írta alá. 2011. február 14-én a felperes bérleti szerződést írt alá a M. Kft. „csa”-val iroda, műhely, garázs, tároló bérletére azzal, hogy a szerződés érvényes létrejöttéhez a vagyonfelügyelő jóváhagyása szükséges. A felperes másik ügyvezetője és az alperes házastársa, valamint az alperes többszöri telefonos egyeztetés során nem tudtak megállapodni az alperes munkaviszonyával, és a Kft. működésével kapcsolatos kérdésekben. Emiatt az alperes házastársa, mint a bérbeadó törvényes képviselője a felperessel a telephelyre kötött bérleti szerződést felmondta, bár a vagyonfelügyelő csak 2011. március 1-jén közölte, hogy a szerződéshez nem járul hozzá. A cég alapításakor abban is megállapodtak, hogy az alperes, mint ügyvezető 4 tehergépjárműre adásvételi szerződéseket köt az E. Kft.-vel. Az engedélyek, vizsgák finanszírozására az alperes 700.000 forint készpénzt vett fel a felperesi bankszámláról. A sikertelen egyeztetésekre figyelemmel a felperes másik ügyvezetője intézkedett a felperesi Kft. bankszámláján levő pénzeszközök lekötéséről, az E. Kft.-től megvásárolt 4 db tehergépjármű vételára nem került kifizetésre, ezért az alperes újabb adásvételi szerződések megkötésével azok tulajdonjogát az eladóra ruházta vissza.

A felperes a 2011. február 24-én kelt levélben felszólította az alperest, hogy 30 napon belül adja az apportot képező gépjárművet a tulajdonába, a határidő eredménytelen eltelte esetén a tagsági jogviszonya a Gt. 14. § alapján megszűnik. Ezt követően a felperesi társaság írásbeli határozat hozatalával a székhelyét megváltoztatta és az alperest a Gt. 24. § (2) bekezdése alapján indokolás nélkül az ügyvezetői tisztségből visszahívta. Az alperes tagsági viszonya - a felszólítás eredménytelensége miatt - 2011. március 31. napjával megszűnt. Ezt követően a felperes az alperesi üzletrészt árverésre bocsátotta.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság azt a jogi következtetést vonta le, hogy az alperes tagsági viszonya a Gt. 14. §- alapján szűnt meg, az emiatt szükségessé vált három társasági szerződésmódosítás és változásbejegyzési eljárás, valamint árverés költsége ügyvédi munkadíjjal együtt 382.100.- forint (250.000.-Ft ügyvédi munkadíj, 72.000.-Ft illeték és közzétételi költség, 15.000.-Ft árverési költség, 45.100.-Ft közjegyzői költség) volt, mely a Gt. 14. § (3) bekezdése alapján kártérítés címén az alperest terheli, a negyedik módosítás szükségtelen volt

az időköz rövidsége miatt, ezért az nem hárítható az alperesre.

Megállapította az elsőfokú bíróság azt is, hogy az alperes köteles az ügyvezetőként felvett pénzüsszeggel elszámolni, és a Gt. 30. § (2) bekezdésében szabályozott, az ügyvezetőtől elvárható gondosság és a gazdasági társaság érdekének elsődlegessége megsértése - a szükségtelen vissz-adásvételi szerződések megkötése - miatt köteles a 4 darab tehergépjármű eredetvizsgálata, az átírás és a forgalmi engedély felesleges költségei megfizetésére.

A viszontkeresettel összefüggésben utalt a Gt. 22. § (2) bekezdés b) pontjára, és arra, hogy az alperesre, mint ügyvezetőre a megbízásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, az alperes nem bizonyította, hogy a felperesi gazdasági társaság határozott volna a megbízási díjáról, így az alperesnek az ingyenes megbízásra figyelemmel díj nem jár. A székhelyhasználattal kapcsolatban sem tudta az alperes bizonyítani a díjmegállapodást, és nem bizonyította azt sem, hogy a felperesnek vásárolt volna bármiféle irodaszert, vagy a saját gépjármű használatára nézve annak költségei elszámolásában állapodtak volna meg. A megbízás nélküli ügyvitel jogcímén előterjesztett igény körében pedig arra utalt, hogy az alperes a saját érdekében végezte el a társaság alapítása körüli szükséges teendőket, és egy - ugyan alá nem írt - szándéknyilatkozatból is az derül ki, hogy a megállapodás szerint mindegyik fél az ezzel kapcsolatos költségeit maga viseli. Az elmaradt haszonnal kapcsolatos kárigényt is alaptalannak találta, az alperes a társasági szerződés aláírásával egyidejűleg vállalta az apport társaság részére történő juttatását, így ennek elmaradása, és erre az időszakra elmaradt haszon iránti igény a Ptk. 4. § (4) bekezdésére figyelemmel sem alapos, hisz az alperes felróható magatartására nem hivatkozhat előnyök szerzése végett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kereset elutasítását és a viszontkeresete teljesítését. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság Pp. 73/A. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezéseket megsértette, mert a felperes jogi képviselője az Ügyvédi törvény 25. §-a alapján a jogi képviseletet nem láthatta volna el. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi kárigény elbírálásakor nem vette figyelembe, hogy a felperes magatartására vezethető vissza a társasági szerződés módosítása, mert az eredeti megállapodást megszegte, és nem k.-i telephellyel és székhellyel működtette a társaságot. A feleslegesen felmerült költségek körében utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság kizárólag az alperes nem kellő gondosságát vizsgálta, a másik ügyvezető tevékenységével nem foglalkozott. A viszontkereset körében hivatkozott arra, hogy a székhelyhasználattal kapcsolatban valóban konkrét írásbeli megállapodás nem volt, azonban köztudomású tény, hogy a székhelyműködtetés költséggel járt, és életszerűtlen az is, hogy az alperesnek térítés nélkül kellett volna az ügyvezetői tevékenységét végeznie. Változatlanul arra hivatkozott, hogy az elmaradt haszon a felperesi magatartásra vezethető vissza, mert alperesi oldalról megegyezési szándék volt. Sérelmezte, hogy a nem vagyoni kártérítésre vonatkozó viszontkeresetével az elsőfokú bíróság nem foglalkozott, kérte, hogy a másodfokú bíróság e kérelemmel

kapcsolatban is hozzon döntést.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítélete indokolása megváltoztatását, a 3. oldal 4. bekezdésének pontosítását kérte, utalt arra, nem a felek állapodtak meg a csődmoratórium 60 napra történő meghosszabbításában, hisz a felperes ekkor még nem létezett. Annak megállapítását kérte, hogy a 4 vásárlásra kiszemelt tehergépjármű vételár kifizetésének felfüggesztése nem kizárólag az alperes, illetve házastársa nyilatkozatain alapult, hanem azon is, hogy a 4 forgalmi engedélyben tulajdonosként a M. Kft. szerepelt, míg a szerződésekben eladóként az E. Kft. került feltüntetésre.

A felperes a csatlakozó fellebbezésre észrevételt nem tett.

Az alperes fellebbezése részben alapos, a felperes csatlakozó fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a jogvita érdemi elbírálásához szükséges tényállást helyesen állapította meg, a helyesen megállapított tényállásból azonban az alperes tagsági viszonyának megszűnésével okozott kár megtérítése iránti felperesi kereset tekintetében teljes egészében, míg a Gt. 30. § (2) bekezdésén alapuló kártérítés körében részben téves jogi következtetést vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta az alábbi indokok miatt:

A gazdaság társaságokról szóló 2006. évi IV. tv.(Gt.)14.§ (1) bekezdése szerint ha a tag a társasági szerződésben vállalt vagyoni hozzájárulást az ott meghatározott időpontig nem szolgáltatja, a gazdasági társaság ügyvezetése harmincnapos határidő kitűzésével felhívja a teljesítésre. A (2) bekezdés szerint a harmincnapos határidő eredménytelen eltelte esetén a tagsági jogviszony a határidő lejártát követő napon megszűnik. A felperesi társasági szerződés 5.1.b) pontja és a 6.2 pontja szerint az alperes törzsbetétje 4.000.000.- Ft értékben nem pénzbeli hozzájárulás, megnevezése 1 dbforgalmi rendszámú használt I. kosaras önjáró tehergépkocsi, amit az alapításkor 100 százalékban a társaság rendelkezésére bocsát. Az alperes mint tag a szerződés aláírásakor a jogszabályi kötelezettségét teljesítette, apportként a gépjármű tulajdonjogát a felperesre átruházta. A közúti közlekedési nyilvántartásról rendelkező 1999. évi LXXXIV. tv.33. § (1) bekezdés b) pontja szerint az új tulajdonosnak kell bejelentenie tulajdonosváltozást, ennek elmulasztása a (4) bekezdés szerint forgalomból történő kivonással jár, nem hat ki a már megszerzett tulajdonjogra. A tulajdonos változás közúti közlekedési nyilvántartásban történő átvezetése a tulajdonszerzésnek nem feltétele, ebből következőn helytelenül járt el a felperes amikor úgy tekintette, hogy az átírás elmulasztása miatt az alperes nem szolgáltatta az apportot - hiszen ez már a társasági szerződés aláírásával megtörtént -, és a Gt. 14. § alapján az alperes tagsági viszonyának megszűnését állapította meg. Tagi mulasztás hiányában a

Gt.14.§ (3) bekezdés szerinti tagi kártérítési felelőssége sem állhat fenn, ilyen jogcímen a változásbejegyzésekkel, árveréssel kapcsolatban felmerült költségeket viselésére az alperes nem köteles.

Az alperes, mint ügyvezető által felvett összegből 370.144.- forint visszafizetésére a felperes az alperes megbízási jogviszonya megszűnése folytán, elszámolás címén tartott igényt, e jogcímen azonban a felvett összeg visszatérítését nem kérheti, mert az alperes ezt az összeget a felperes nevében - a tagok közti megállapodás szerint - 4 gépjárműre kötött adásvételi szerződéssel összefüggésben a társaságot terhelő költségek megfizetésére a Ptk.479.§ (2) bekezdése értelmében felhasználta. A bíróság azonban polgári perben a kereset felperes által megjelölt jogcíméhez nincs kötve, helyesen vizsgálta ezért az elsőfokú bíróság, hogy kötelezhető-e az alperes a kereset szerinti összeg megfizetésére a Gt. 30.§ (2) bekezdése szerinti kártérítési felelőssége. E szerint a vezető tisztségviselők a gazdasági társaság ügyvezetését az ilyen tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondossággal - és ha e törvény kivételt nem tesz - a gazdasági társaság érdekeinek elsődlegessége alapján kötelesek ellátni. A vezető tisztségviselők a polgári jog általános szabályai szerint felelnek a gazdasági társasággal szemben a jogszabályok, a társasági szerződés, illetve a gazdasági társaság legfőbb szerve által hozott határozatok, illetve ügyvezetési kötelezettségeik felróható megszegésével a társaságnak okozott károkért. Az alperes a társaság alapításakor megbeszéltek szerint járt el amikor a négy tehergépjárművet a felperes részére megvásárolta, mely vásárlás költséggel járt, mely költségek azonban nem háríthatók az alperesre a Gt. 30.§ (2) bekezdése szerinti kötelezettség megszegése hiányában. Az alperes képviselétével megkötött adásvételi szerződések alapján az eladó követelhetne volna a felperestől a 2011. február 28-án esedékes vételárakat, a vételár fizetés elmulasztása a felperes mulasztása, emiatt vált szükségessé az adásvételi szerződések felbontása, e helyett azonban az alperes a felperesi érdekeket figyelmen kívül hagyva nem felbontotta a szerződéseket, és ily módon állította helyre az eredeti állapotot, hanem újabb adásvételi szerződéseket kötött, melynek következtében a felperes az Itv. 80. § (1) bekezdés c) pontja alapján a már kifizetett illetéket (50.400.-Ft+42.660.-Ft+64.728.-Ft = 157.788.-Ft) sem igényelhetette vissza, a vissza nem igényelhető átírási illeték az alperes felróható magatartásával okozati összefüggésben álló kár, így annak megtérítését alappal igényelte a felperes.

A viszontkeresettel elutasítását sérelmező fellebbezés teljes egészében alaptalan volt. Az elsőfokú bíróság a viszontkereset tárgyában helyes döntést hozott, annak megváltoztatására a fellebbezésben felhozottak sem adnak alapot. Az alperes a felperestől - erre vonatkozó külön megállapodás hiányában - sem megbízási díjra, sem költségekre nem tarthat igényt, és felperesi károkozó magatartás hiányában kártérítési igénnyel sem léphet fel.

A nem vagyoni kártérítés iránt előterjesztett viszontkeresetétől az alperes az első tárgyaláson (...számú jegyzőkönyv 3. oldal felülről a 3. bekezdés) elállt, ezért a bíróságnak e keresetről a Pp.213. § (1) bekezdése szerint már döntenie nem kellett.

Alapítván kifogásolta az alperes a felperes jogi képviselőjének személyét, és hivatkozott arra, hogy jogi képviselő nélkül járt el a felperes. Az elsőfokú bíróság a Pp. 72. § alapján jogosult vizsgálni a felperes képviseletében járó ügyvéd képviseleti jogosultságát, amelyen belül az ügyvéd és a meghatalmazó közötti megbízási jogviszony csak a meghatalmazás körében, csak az eljárásjogi alakszerűsége vizsgálható, a meghatalmazott ügyvéd és az ügyfél között létrejött megbízási szerződés érvényessége nem. A felperes a jogi képviselője részére adott, a per vitelére szóló és a Pp. 67. § (1) bekezdés c) pontjának megfelelő meghatalmazást a Pp. 69. § (1) bekezdésének megfelelően az iratokhoz csatolta, ezzel a képviseleti jogosultságot igazolta. Az a körülmény, hogy az alperes állítása szerint a felperes nevében eljáró ügyvéd velük szemben a képviseletet az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 25. §-ának (2) bekezdésében foglalt korlátozó rendelkezés miatt nem vállalhatta volna el, még ezen kizáró körülmény helytállósága esetén sem tette volna lehetővé az ügyvéd felperes képviseletéből való kizárását (BDT2009.1995,Ítéltábla), így eljárási szabálysértés nem áll fenn.

A felperes által vitatott elsőfokú bírósági ítélet indokolásának pontosítását szükségtelennek tartotta a másodfokú bíróság, a csődeljárással kapcsolatos megállapítások az adott szöveggörnyezetben természetesen a csődeljárásban szereplő felekre vonatkozóak és nem a peres felekre. A felperesi számla zárolásával kapcsolatos ténymegállapítás a kereset és viszontkereset elbírálásához nem szükséges, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete indokolásából (7. oldal felülől a 3. bekezdés) azt mellőzte.

Az alperes fellebbezése a kereset körében részben eredményes volt, ezért a Pp. 81 § (1) bekezdése alapján pernyertessége -peresztessége (elsőfokú pertárgyérték: 752.274.- Ft, ebből a felperes 157.788.-Ft értékben lett pernyertes: 21%, fellebbezési pertárgyérték 647.194.-Ft, ebből a felperes 157.788.- Ft értékben lett pernyertes: 24%) arányában köteles viselni a felperes az elsőfokú és másodfokú eljárás során felmerült költségét. A 2.370.000.- Ft pertárgyértékű viszontkeresetre azonban a felperes első- és másodfokú pernyertessége is 100%, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az ezután számított teljes munkadíj az alperest terheli. Az elsőfokú eljárásban a felperes által előlegezett eljárási díjból és illetékből, a felperest képviselő ügyvéd 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés alapján megállapított munkadíjából és útköltségből álló perkölséget a másodfokú bíróság a fenti indokok alapján szállította le, 139.464.- forintba (ügyvédi munkadíj: 122.764.- Ft, eljárási illeték: díj:9500.-Ft és útköltség: 7200.-Ft). A másodfokú eljárásban a jogi képviselőknek járó munkadíj fenti jogszabály 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján számított összege (felperesnek jár 80.257.- Ft, alperesnek jár 15.538.-Ft) különbözetének a megfizetésére köteles az alperes.

A személyes költségmentességben részesült alperes az őt képviselő pártfogó ügyvéd díjának megfizetése nem kötelezhető, a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli a 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján.

Az alperes személyes költségmentessége folytán előlegezett fellebbezési eljárási illeték pervesztesség arányában történő fizetésére a felperes köteles a Pp. 81. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján.

Pécs, 2014. április 30.

. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró